

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNISTVO
34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 28.000
Letna inozemstvo Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol. 30
Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVIII. - Stev. 19 (1899)

Gorica - četrtek, 8. maja 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Temelj zdrave družine

NOTRANJA MOČ DRUŽINE

Zakonska skupnost je temelj za graditev širše družinske skupnosti, staršev in otrok, bratov in sester, sorodnikov in drugih domačih. Ljubezen pa, ki oživila medčloveške odnose različnih udov družine, je notranja moč, ki oblikuje družinsko edinstvo in občestvo ter jo napravlja živo.

Družinsko občestvo je mogoče ohranjati in živeti le z velikim duhom priljubljenosti po pozitivnovalnosti. Dejansko se za takšno občestvo zahteva od vseh in od vsakega velikodušna pripravljenost za razumevanje, odpuščanje, spravljanost. Vsaka družina ve, kako sebičnost, razprtja, napetosti in navzkrižja hudo prizadevajo in včasih tuči smrtno ranijo njeno skupnost: od tod številne in raznolike oblike razklanjanosti v družinskem življenu.

Kako si pomagati? Posebno prejem zakramenta sprave in udeležba pri uživanju enega samega Kristusovega telesa podarja krščanski družini milost in odgovornost, da premaguje razdore in težave.

Danes je zvestoba v krizi. Ljudje pogosto prelomijo dano besedo. Najraje se sploh ne vežejo. Odločitev za vse življene se jim zdi prehuda. Raje se obvezujejo za določen čas: dokler bo šlo. Če se pokaže boljša možnost, se spet premislijo in druge zastavijo svoje moči. Drugače, pravijo, se ne spača. Sedanja kriza zvestobe je istovetna s krizo človeške resnice. Zvestoba pa je odsev večne božje zvestobe, večne resnice. Samo Bog more podariti ljudem resnično zvestobo. O ko bi se vsi tega zavedali!

S stvarjenjem moža in žene po svoji podobi in sličnosti je Bog okronal in dokončal delo svojih rok: poklical ju je k posebni deležnosti pri njegovi ljubezni in hkrati pri njegovi moči Stvarnika in Očeta, da bi namreč svobodno in odgovorno sodelovala pri posredovanju dnu človeškega življenu: »Bog ju je blagoslovil in jima rekel: Rodita in se množi ter napomita zemljo in si jo podvrzita.«

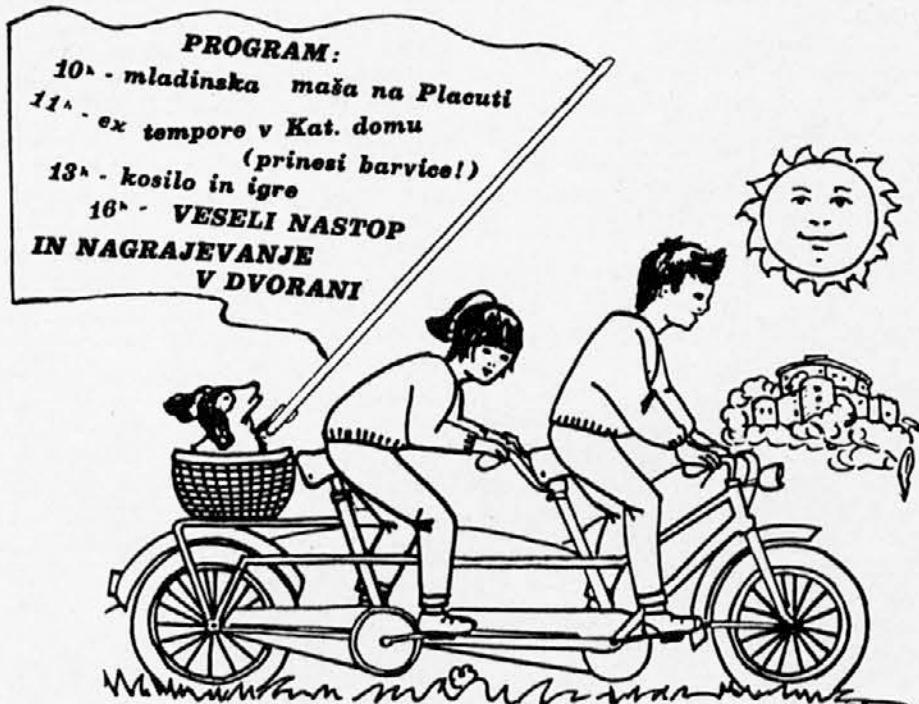
Tako je temeljna naloga družine, da služi življenu, da v potekanju zgodovine uresničuje prvočni Stvarnikov blagoslov in da z vodiljivo bogopodobnost predaja naprej od človeka da človeka.

(Iz apostolskega pisma Janeza Pavla II.)

7. PASTIRČKOV DAN

PROSLAVA 40-LETNICE

v nedeljo 11. maja 1986 v Katoliškem domu v Gorici

PRIDITE MALI IN VELIKI,
PASTIRČEK VAS ČAKA!

Katastrofa v sovjetski jedrski elektrarni

Nenadoma je vsa svetovna javnost v začetku preteklega tedna zvedela za kraj, ki leži na republiški meji med Ukrajino in Belo Rusijo 160 km severovzhodno od Kijeva, ukrajinske prestolnice. Kraju je ime Černobil ter se nahaja od reki Pripyat. Blizu Černobila se Pripyat izliva v Dniper oz. v velikansko umetno jezero, ki sega tja do Kijeva na jugu.

TRAGIČNA ZGODBA

Od leta 1978 deluje v Černobilu jedrska elektrarna. Sestavljena je iz štirih enot po tisoč megawatov. Dve enoti imata grafitni reaktor, ki je hlajen z vodo (voda se v reaktorju uparja in pregrevata ter usmerja na turbino) in so ju postavili 1978. in 1979. leta, potem pa sta še dve enoti z lahkogradnima reaktorjem, ki sta hlajena z navadno vodo pod tlakom in sta iz let 1983 in 1984. Ta dva reaktorja sta zelo podobna ameriškemu Westinghousevemu reaktorju, ki je nameščen v jedrski elektrarni v Krškem v Sloveniji.

Kako je prišlo do nesreče, se lahko samo ugiba, saj iz Sovjetske zveze ni pravilno vesti. Vzrok požara 1200 ton grafita je najbrž segrevanje v reaktorju. Odpoval je hladični sistem, nato je izbruhnil požar, temu je sledilo taljenje sredice, tj. jedra reaktorja. Zaradi goreњa grafita, ki je izgubil svojo moderatorko in blažilno vlogo, je prišlo do verižnih reakcij in topitve uranovih palic. Radioaktivne snovi so zaradi goreњa grafita začele uhajati v atmosfero, s tem pa se je povečala radioaktivnost tudi v sosednjih deželah, zlasti na Švedskem, Finskom in Poljskem.

NESMISELNO PRIKRIVANJE

Značilno je, da je do nesreče prišlo že v soboto 26. aprila, sovjetske oblasti pa so jo priznale šele 48 ur nato, ko so v Skandinaviji izmerili desetkrat večjo radioaktivnost od normalne in je zaradi tega švedska vlada izrazila svoje ogorčenje, zato SZ ni takoj obvestila sosednjih držav o nesreči.

To sovjetsko zadržanje je bilo označeno za nesprejemljivo, minister za energijo Birgitta Dahl pa je poudarila, da »take nesreče nesporno potrjujejo nujo o sprotnem obveščanju sosedov ob vsakem zapletu«. Ponovila pa je tudi že staro švedsko zahtevo, »da bi morala SZ pristati na mednarodno nadzorstvo svojega miroljubnega jedrskega programa«. Vendar je Moskva vedno dosledno zavračala take zahteve s trditvami, da so njene elektrarne varnejše od zahodnih, kjer da so gibalo vsega le dobiček, ne pa človeška varnost.

PREZIR DO LASTNEGA PREBIVALSTVA

Kako malo pa je sovjetskemu režimu mar človeška varnost, najbolj priča zadnji primer. Prebivalstvo je bilo obveščeno s kratkimi vrsticami, ki so skušale dati vtič, da se ni zgodilo nič posebnega, medtem ko so bile na prvih straneh časopisov vesti o dejavnosti partijskih veljakov in o raznih partijskih kongresih.

Naključje je hotelo, da so prav v času, ko so oblasti že vedele za katastrofo v Černobilu, uprizorile senzacijo s skesanim beguncem Olegom Tumanovom, ki je 20 let delal kot urednik ruskih oddaj v ameriški postaji za Vzhodno Evropo »Svoboda« v Münchenu. Temu dogodku je časopis namenilo velik prostor in tudi televizija je pripravila o tem posebno oddajo. Za Černobil pa ni bilo prostora. Tako bodo sovjetski državljanji pač vedeli (spet) le to in toliko, kolikor bodo zvedeli od tujih radijskih postaj, ki te dni na veliko o tem poročajo, moskovski oddajniki pa jih, kot že dolgo ne, pridno motijo.

Iz sovjetskega časopisa se je zvedelo, in tudi to je laž, da je to prva nesreča katke jedrskega reaktorja v SZ, pa je znano po vsem zahodnem svetu, da se je leta 1958 zgodila na področju Celjabinska nesreča, pri kateri je izgubilo življeno na stotine ljudi. Ogromno ozemlje je postal radioaktivno in še danes, skoraj po 30 letih, ne more na to področje stopiti človekova noge.

Prav tako vztrajajo uradni organi na številkah, ki so bile objavljene o človeških žrtvah, namreč da sta bila le dva mrtvi, 197 pa ranjenih, od njih je 16 v kritičnem stanju. Toda kdo naj te številke preveri? Obseg nesreče kaže, da je moralno biti žrtev mnogo več.

Tudi prebivalstvo prizadete področja ni moglo zvedeti, če je voda iz rek Pripyat in Dniper postala radioaktivna ali če se sme uživati povrtnino in druge pridelke. Molk in spet molk, kot da se ni nič zgodilo. Kajti v SZ se ne sme ničesar tragičnega zgodi, saj je vse boljše kot na Zahodu.

Moskovski radio je v oddaji v angleškem (!) jeziku skušal pozornost domačega prebivalstva usmeriti na Zahod, kjer je od leta 1950, ko so nastale prve jedrske elektrarne, prišlo do vrste nesreč v Vel. Britaniji, Franciji, ZDA in drugod. Povsod so bile smrtné žrtve, a vedno manj, kot jih je pri letalskih nesrečah. Pa se še ni zgodilo, da bi kdo preposedal zaradi teh nesreč letalske polete. Počemu se torej vznemirjati, če se kaj podobnega zgodi na področju jedrske energije? se sprašuje radijski poročevalci.

V SOVJETSKI ZVEZI VSE PO STAREM

Pri vsem tem pa se samo po sebi vsljuje spoznanje, da se s prihodom Gorbačova na oblast v SZ ni ničesar v bistvu spremeno. Ta »mladi« naslednik Stalina, Brežnjeva, Andropova, Černenka naj bi prinesel v zastarele in okostenje sovjetske strukture več sproščenosti, dinamičnosti, celo svobode. Vsa ta pričakovana so se razblinila v radioaktivnem dimu Černobila.

S tem, da je ukazal molk o tej tragediji, je pogazil pravico do obveščanja, ki pritiče domačemu prebivalstvu in tujini, pogazil je načelo, da je treba zavarovati

ogroženo življenje državljanov, 48 ur je kruto resnico prikrival svoji državi in osalem svetu. Le predstavljamo si, kako bi njegovi pristaši zavpili, če bi Reagan ali kak drug zahodni državnik storil nekaj sličnega?

In kje so ostali vsi poborniki za čistočo okolico, »zelenie« imenovani, ko se je razvedela vest o Černobilu? Ko bi se to zgodilo na Zahodu, bi te dni bili priča mnogičnim pohodom zoper jedrske onesnaženje. Tako pa... ker se je to zgodilo v SZ, se vse preide z molkom. Ali ne priča to o tem, da so »zeleni« usmerjeni le v eno smer?

Naj omenimo še ravnanje italijanske Proletarske demokracije. Vodstvo te skrajno levičarske stranke je svoje člane pozvalo, naj se zberejo, ne morda pred sovjetskimi predstavniki, kar bi bilo naravno, ampak pred italijanskimi jedrskimi centralami. Volk pač ne more iz svoje kože.

REAKCIJE V ITALIJI

Cepav se je na območju Italije radioaktivnost povečala le za 1,8, je pa italijansko ministrstvo za zdravstvo »iz previdnosti« izdalо poseben odlok, ki preveduje prodajo sveže listnate zelenjave vključno do 27. maja in postavlja določene omejitve pri uživanju svežega mleka za nosečnice in otroke, stare do deset let.

Varnostni ukrepi so najhujje prizadeli vrtnarje, ki jim je bila s tem povzročena velika gospodarska škoda. Kmetovalci zahtevajo, da se jim ta škoda povrne.

V rimskem parlamentu pa je minister za civilno zaščito Zamberletti poročal o katastrofi v Černobilu. Vse politične stranke, vključno levičarske iz opozicije so najodločneje obsodile sovjetsko prikrivanje razsežnosti te nesreče.

J. K.

Pred 10. leti je potres opustošil Furlanijo

Predstavniki sedmih držav so poleg tega obravnavali jedrsko katastrofo v Černobilu. Opozorili so vse države, ki razpolagajo z jedrsko silo, da v primeru nesreč takoj obvestijo javnost o takih dolegih, kar se ravno v primeru Sovjetske zveze ni zgodilo.

Pred začetkom sestanka na vrhu sedmih najbolj razvitenih industrijskih držav v Tokiu sta se Craxi in Andreotti sestala s cesarjem Hirohitom in predsednikom vlade Nakasonejem. Politični odnosi med obema državama so dobri, izboljšati pa bi bilo treba gospodarske. Oba italijanska državnika sta se sestala tudi z Reagonom in zunanjim ministrom Shultzom. Craxi je na ameriško prigovarjanje, da je treba libijskega diktatorja Gedažija povsem osamtiti, odgovoril, da bo Italija na vsak udarec reagirala s protiudarcem, ni pa v celoti osvojil Reagannov stališč glede pobjeganja terorizma.

Ob srečanju SSK-LpT

Konec aprila je bilo na sedežu deželnega sveta v Trstu srečanje med predstavniki Slovenske skupnosti in Liste za Trst. SSK sta zastopala deželni tajnik Andrej Bratuž in pokrajinski tajnik Zorko Harej. Listo pa tajnik Staffieri, predsednik Cecovini ter deželni svetovalec Gambassini in Ventura. Po uvodnih besedah tajnika Liste o splošnih problemih koalicij na Tržaškem in na deželi je deželni tajnik SSK odločno zavrnjal znano in nesprejemljivo stališče svetovalca Gambassinija do svetovala SSK Stoke (ko je vprašal predsednika deželne vlade, če lahko predstavnik narodne manjšine prevzema takoj odgovorno mesto kot je predsedstvo deželne komisije za kulturno in šolstvo). Ker se nato predstavniki LpT v ničemer niso distancirali od tega stališča, je deželni tajnik Slovenske skupnosti zapustil pogajanja in jin s tem na deželni ravni prekinil.

Ob deželnem kongresu Slovenske skupnosti

To soboto, dne 10. maja, bo v goriškem Auditoriju 5. deželni kongres Slovenske skupnosti. S tem bo slovenska stranka tudi zaključila svoje letošnje kongrese. Januarja je bil namreč pokrajinski kongres v Gorici, aprila pa je bil pokrajinski kongres v Trstu. Deželni kongres nekako idejno zaključuje to letošnje obdobje kongresov, ki so za vsako stranko osnovnega pomena. Toliko bolj še za Slovensko skupnost, saj gre za edino slovensko stranko v Italiji in kot tako glasnicu posebnih interesov narodne manjšine.

Prvi deželni kongres je bil leta 1975 v Devinu in je imel pravzaprav ustanovni značaj. Slo je tudi za formalno tesnejšo povezano obeh vej stranke, tržaške in novoustanovljene goriške SSK. Pri tem še posebej v luči deželnih volitev, ko morata obe enako močno in strnjeno, predvsem pa složno nastopiti za dosego dejanske izvolitve deželnega svetovalca.

Naslednji kongres je bil leta 1977 v Stevanjanu. Na tem zasedanju je šlo predvsem za izdelavo točnega predloga za zakonski osnutek za zaščito slovenske manjšine v Italiji. Sledil je kongres leta 1980 v Gorici, kjer je SSK lahko s ponosom sporočila, da je bil njen zakonski osnutek uradno predstavljen po redni parlamentarni poti v rimskem senatu. Zadnji, četrti deželni kongres je bil leta 1983 na Opčinah. Tudi tu je stranka spet začrtala pomembne smernice za svoje delovanje.

Kaj pa sedanji, peti deželni kongres? V kakšnem političnem trenutku se danes nahajamo? Kaj nam je narediti? SSK se stalno bori, kot edina slovenska stranka, za osnovne pravice Slovencev v Italiji in za njih uradno priznanje v celi deželi. Zato nastopa tudi z drugimi političnimi silemi slovenske manjšine v raznih enotnih nastopih in akcijah. Pri tem pa ne pozablja na svoje posebno poslanstvo, saj kot edina politična stranka Slovencev v Italiji mora to delati.

Kot Union Valdotaine v Dolini Aosta ali Südtiroler Volkspartei na Južnem Tirolskem, kot Sardinska akcijska stranka ali kot Okcitansko avtonomistično gibanje, pa tudi kot Furlansko gibanje v bližnji Furlaniji – tako mora Slovenska skupnost biti pristek glasnik političnih teženj naše manjšine. In nične ji tega ne more odrekati!

Deželni kongres Slovenske skupnosti potrini tudi za slovensko politično silo najvišji forum, ki mora v bistvu pregledati splošne smernice stranke. Pokrajinski kongres seveda to naredijo vsak za svojo pokrajino, za Videmsko pa tega sploh še ni. Prav zato pa ima deželni kongres najvišji značaj nekakega krovnega vodila, ki mora zapolnilti vrzeli tudi tam, kjer organizacije iz teh ali drugih razlogov še ni. Zato moramo še toliko bolj razumeti in skušati zaobjeti pri tem vse stiso, česar danes še ni.

V dobi od zadnjega deželnega kongresa je SSK naredila veliko. Naj to sicer ne izzveni v kako poceni hvalo, dejansko pa se je v teh par letih znašla ob neštetih problemih, izmed katerih je nekatere važne tudi zelo dobro rešila. Pomislimo samo na deželne volitve iz leta 1983, kjer je spet ponovno izvolila zastopstvo SSK v deželnem svetu. Pomislimo na stalno zasledovanje od strani SSK naših problemov v sklopu deželne večine. Treba se je tudi spomniti samostojnih nastopov tako na parlamentarnih kot na evropskih volitvah. Povsod je Slovenska skupnost dobro zabeležila svojo prisotnost in se uveljavila. Na evropskih je celo doživela uspeh na skupni koalični listi z izvolitvijo

Litvanski katoličani ob 600-letnici pokristjanjenja

Prihodnje leto bodo litvanski katoličani proslavili 600-letnico pokristjanjenja svoje dežele. Škofje so na ta dogodek svoje vernike že opozorili 11. novembra lani v skupnem pastirskem listu.

Na to slovesnost pa se po svoje pripravljajo tudi komunistične oblasti, ki bi rade proslavljali verski značaj in poudarile, da so bili Litvanci za časa carskega gospodstva zatirani, v socialistični državi pa so enakopravni, odnosi med Cerkvijo in oblastjo pa »stvarni« in »normalni«.

Kakšni so ti odnosi, se pa vidi iz tega, da režimski časopis stano napada vatiski radio, če da podpira državi sovražne elemente med domačo duhovščino in »klerikalne litvanske emigrantske kroge«. Praznovanje 600-letnice naj bi bilo zato omejeno na notranjost Litve. Oblasti ne želijo nikakršne podpore iz tujine, zlasti pa ne sodelovanja s strani Apostolskega sedeža.

skupnega poslanca v evropskem parlamentu. Vse to in še marsikaj drugega lahko kaže na pozitivno in nujno prisotnost slovenske stranke tudi v širšem merilu.

Ob tem deželnem kongresu zato želimo slovenski stranki veliko uspeha na bodoči politični poti. Predvsem v boju za dosego zakonske zaščite Slovencev v Italiji, kjer moramo napeti vse sile naše manjšine za kar se da uspešno izglasovanje manjšinskega zakona. Nato pa izražamo tudi trdno upanje, da bo SSK še nadalje – kot doslej – zvesta idealom pluralizma in demokracije ter osnovnih duhovnih vrednot našega naroda skozi vso burno slovensko zgodovino, kar je prav slovenska prisotnost na Primorskem znala tudi v najtemnejših dobah jasno pokazati in dokazati!

Spectator

Del udeležencev mogočnega romanja zamejskih Slovencev pred milansko stolnico v nedeljo 20. aprila; v sredini ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar

Na vidku so nova papeževa potovanja

V vatikanskem tiskovnem uradu so sporočili, da se namerava papež Janez Pavel II. 7. septembra letos povzperi na najvišji evropski vrh Mont Blanc. Iz doline Aosta se bo čez ledene prepeljal z žičnico, na vrh pa šel seveda peš. Vzpon na Mont Blanc bo sv. oče opravil ob 200-ljetnici osovijitve te mogočne gore. Doslej je bil že dvakrat v Alpah: avgusta 1979 na Marmoladi v Dolomitih in julija 1984 na smučiščih gore Adamello nad Gardskim jezerom. Tedaj je bil z njim tudi takratni predsednik italijanske republike Pertini.

V drugi polovici novembra pa bo sv. oče nastopil daljše pastoralno potovanje v Avstrijo, Novo Zelandijo in otoče Fidži. Na povratku, predvidoma 1. decembra, se bo ustavil še na Sejšelskih otokih.

Se vedno pa je vprašljivo potovanje v Litvo ob 600-letnici pokristjanjenja te dežele. V teku so diskretne poizvedovanja med Moskovo in Vatikanom. Če bi papežu ne uspelo iti v Litvo, naj bi tja potoval kak primeren kardinal kot papežev zastopnik.

Družina, ki skupno moli, ostane skupaj

Pretekli tened je sv. oče sprejel večjo skupino hrvaških romarjev, ki jih je takole nagovoril:

Srečno pozdravljam vse vas, tu prisotne hrvaške romarje iz Jugoslavije, tj. iz Splita in Zagreba. Dobrodošli v Rimu, ki je skupna domovina vseh kristjanov. Kakor številni vaši predniki v preteklih stoletjih ste tudi vi poromali na grobova apostolskih prvakov Petra in Pavla, da bi obnovili in pokazali svojo krščansko vero. Vaše romanje je istočasno izraz večstolne kulture vašega hrvaškega naroda, ki ima kakor pri drugih evropskih narodih, svoje korenine prav v krščanski veri.

Vira in kultura sta dve stvarnosti, ki se medsebojno prepletata. Vera, ki ne postane kultura, ni zadostno sprejeta in ne zadostno živeta. Zvestoba lastni kulturi je velike važnosti za življenje posameznika in družine ter za ohranjanje narodove samobitnosti. Primeri iz zgodovine dokazujejo, da je kultura vir velike moči. O tem sem posebej govoril na sedežu Unesco 2. junija 1980.

Poglabiljajte in razvijajte svojo krščansko kulturo tudi z lepim petjem, kot to vrši tu prisotni Splitski oktet. Njegova zavzetost za Cerkev je dobro znana in vredna vse pohvale. Kristus Gospod, ki je s svojim učenjem sprejel našo človeško stvarnost in dal smisel vsaki kulturi, naj bo središče vašega življenja in

Predsedniške volitve v Avstriji

V povojni Avstriji imajo parlamentarne volitve vsako četrto leto, predsednika države pa volijo vsakih šest let. Že od 1970 so na vladu socialisti, kar se pa tiče predsednika republike, je bil do sedaj vedno izvoljen socialistični kandidat, čeprav je bila Ljudska stranka (avstrijska KD) dolgo časa na oblasti.

Na zadnjih predsedniških volitvah, ki so bile preteklo nedeljo, pa je le za las manjkalo, da ni prevladal kandidat Ljudske stranke (ÖVP) Kurt Waldheim. Prejel je namreč 49,64 % glasov (do zmage mu je umanjalo pol odstotka), njegov neposredni tekmež zdravnik za kožne bolezni iz socialističnih vrst Kurt Steyrer pa 43,7 %. Nastopila sta še dva kandidata: za »zelene« (pričaste čistega okolja) Freda Meissner Blau, ki je prejela 5,5 %, ter

Otto Scrinzi, predstavnik nemških nacionalističnih skrajnežev, 1,2 %.

Ker nobeden od teh kandidatov ni dosegel absolutne večine, se bosta prva dva še enkrat pomerila med seboj v nedeljo 8. junija. »Zeleni« bodo to pot podprtli socialisti, saj so po mišljenu bliže levici kot pa sredini ali desnici.

Volitve za predsednika neke države so sicer nekaj običajnega, ni pa bilo to pot tako v avstrijskem primeru. Zunanji dejavniki so povzročili, da so volitve imele tudi velik odmev in inozemstvu in so se zlasti svetovne judovske organizacije izrekli zoper Waldheima. To je v Avstriji pri večini volivec povzročilo nevoljo, če da je država z Waldheimom postavljena na zatožno klop zaradi nacistične preteklosti in množična podpora temu kandidatu je bila neke vrste protest zoper tuje vmešavanje v avstrijske notranje zadeve.

Kurt Waldheim je bil med zadnjo vojno najprej častnik na vzhodni fronti, kasneje pa zaposlen kot tolmač v skupini maršala Löhra (tudi Avstrija) na Balkanu. Zanimivo je, da ga je Titova Jugoslavija dala na listo vojnih zločincov, pa kasneje od tega odstopila. Waldheim je celo v letih 1971 do 1983 bil glavni tajnik Združenih narodov, ne da bi kaka država, vključno Jugoslavija, temu ugovarjala.

Cudno pa je, da Waldheim, ko je pred izvolitvijo podal svoj živiljenjski prikaz, ni omenil svoje medvojne dejavnosti na Balkanu. Zakaj? Imajo morda prav tisti, zlasti iz judovskih krogov, ki sedaj trdijo, da je bil zapleten v deportacijo Judov iz Grčije in Jugoslavije? Waldheim to sicer odiočno zanika, a neki dvomi so ostali. Avstrijski socialisti so to spremeno izkoristili in pozvali volivce, naj ne podprejo človeka, ki bi kot predsednik bil sramota za Avstrijo v mednarodnem svetu.

Kar se tiče Steyra, socialističnega kandidata, se je pa kmalu pokazalo, da može privlačiti tudi skupino množic, da je le lutka stranke brez kakih voditeljskih lastnosti. Tako je Ljudska stranka vrgla v javnost gesla kot »Ima ljubico paleg za konzne žene«, »Je proti vojski«, »Je odpadnik od katoliške Cerkve«.

Kar se tiče slednjega, je Steyrer v televizijskem razgovoru sam izjavil, da je leta 1974 izstopil iz Cerkve »zaraži zapovedovanja ženske v njej« in da si lahko krije, ne da bi pripadal kakšni Cerkvi. Seveda je njegova izjava takoj vzbudila odmev in avstrijski katoliški javnosti.

Dunajski Škofijski kancler Schuster je odgovoril: »Premalo je, da nekdo samo visoko ceni Cerkve in njen družbeni nauk. Res veliko ljudi tudi zunaj Cerkve živi po krščanskih načelih, toda zato še niso kristjani in še manj praktični verniki. Če kdo izstopi iz Cerkve, se loči iz skupnosti, ki jo je ustavil Kristus in s tem tudi iz tesne povezanosti z njim. Cerkve sicer ni poklicana, da takšen izstop moralno ocenjuje, temveč samo ugotavlja dejstvo. Kristjan v pravem in polnem pomenu je samo tisti, ki se v Cerkvi in s pomočjo Kristusovih zakramentov trudi žoditi za Kristusom.«

Kar se tiče slednjega, je Steyrer v televizijskem razgovoru sam izjavil, da je leta 1974 izstopil iz Cerkve »zaraži zapovedovanja ženske v njej« in da si lahko krije, ne da bi pripadal kakšni Cerkvi. Seveda je njegova izjava takoj vzbudila odmev in avstrijski katoliški javnosti. Dunajski Škofijski kancler Schuster je odgovoril: »Premalo je, da nekdo samo visoko ceni Cerkve in njen družbeni nauk. Res veliko ljudi tudi zunaj Cerkve živi po krščanskih načelih, toda zato še niso kristjani in še manj praktični verniki. Če kdo izstopi iz Cerkve, se loči iz skupnosti, ki jo je ustavil Kristus in s tem tudi iz tesne povezanosti z njim. Cerkve sicer ni poklicana, da takšen izstop moralno ocenjuje, temveč samo ugotavlja dejstvo. Kristjan v pravem in polnem pomenu je samo tisti, ki se v Cerkvi in s pomočjo Kristusovih zakramentov trudi žoditi za Kristusom.«

Kar se tiče slednjega, je Steyrer v televizijskem razgovoru sam izjavil, da je leta 1974 izstopil iz Cerkve »zaraži zapovedovanja ženske v njej« in da si lahko krije, ne da bi pripadal kakšni Cerkvi. Seveda je njegova izjava takoj vzbudila odmev in avstrijski katoliški javnosti.

Nekaj novega se je iskrilo nad goro. Pomladanske megle so se vrtele po obzorju, pokrajina je dišala po rosnem lisiju in sveži travni, v oblakih pa se je svetila podoba vstalega Jezusa Kristusa, ki je prišel v Nebesa k svojemu in našemu Očetu.

Slutili smo, da je Zveličar premagal čas in prostor in se na nadzemeljski način duhovno še bolj prepojil z novim Nebom in novo Zemljo.

Mi pa smo se ustavili na zemeljskih strminah, med gozdom, cvetjem in žuborečimi potoki. Vračali smo se v dolino, pod težkim nebom z neizprosno modrino. Vedeši smo, da so naše mrzle vode in razpoke zemlje. Težave življenja, bolečine in strah smo zdaj lažje prenašali. Čutili smo, da stopamo na tej zemeljski poti, med sunki mrzlega vetra in mrazom bližnje zime, ves čas za Njim. Breme, ki smo ga morali prenašati, je pošljalo manjše in lažje, če smo se ozrili navzgor, v Nebo, kjer se je iskrila podoba vstalega Jezusa in nam svetila skozi vse življenje.

LEV DETELA

OD TEDNA DO TEDNA

■ Preverjanje med vladnimi strankami, ki je trajalo kar 32 dni, se je pretekli teden zaključilo s sporazumom o nekaterih bistvenih vprašanjih kot so gospodarska politika, pravosodje, šolstvo in ureditev radiotelevizijskega sistema. O teh vprašanjih so izdali obsežen programski dokument.

■ Nemalo pozornosti pa tudi vznemirjenja je povzročil v Sloveniji 19-letni vojak Bojan Plut iz Metlike, ki je 1. maja pobegnil iz ljubljanske vojašnice, s seboj pa vzel avtomatsko puško s 700 naboji. Dva dni nato je iz zasede ustrelil v bližini Bizeljskega (pri Brežicah) inšpektorja republiškega sekretariata za notranje zadeve Jožeta Likarja in njegovega spremjevalca. Med begom je odvzel štiri osebne avtomobile in se skrival v gozdovih v okolici Brežic. Končno so ga izsledili pri Krapini v Hrvaskem Zagorju. Pri spopadu z milico je nato izgubil življenje.

■ Ker je lani v novembру odstopil zaradi starosti patriarh maronitskih kristjanov, ki so združeni z Rimom kardinal Koraike, je bil te dni na sinodi maronitske Cerkve v kraju Berke blizu Bejruta izvoljen za novega patriarha dosedanega našlavnega škofa iz Tarza in antiohijski generalni vikar Nasrallah Sfeir. Rojen je bil leta 1920 v Libanonu, duhovnik pa od leta 1950, škof pa od leta 1961. Poznavalci pravijo, da se utegne novi patriarh precej bolj odločno vključiti v reševanje libanonske krize, ki traja že več kot eno desetletje. Med prvimi, ki so mu čestitali, je bil predsednik libanonske države Amin Džemajel, tudi sam maronit, čestitko po telefonu pa mu je izrekel tudi sirskega predsednika Hafeza Asada.

■ Na otoku Šri Lanka (bivši Cejlon) je pred vzletom z letališča pri prestolnici Colombo eksplodiralo potniško letalo s 128 turisti na krovu, ki so bili namenjeni na Maldivske otoke v Indijskem oceanu. Eksplozija podteknjene bombe je letalo razpolovila, čemur je sledil še požar. Pri tem je bilo ob življenje 26 oseb, 40 pa ranjenih. Žrte so nemški, francoski in japonski turisti. Odgovornost za atentat si je prevzela študentovska mladina, ki pripada tamilske manjšini na severovzhodu otoka in se bori za ločitev od Šri Lanke.

Protiimperialistična fronta — pakt slovenskih komunistov s Hitlerjem

goriške novice

Za slovenske šole

V pondeljek 29. aprila se je v Gorici vršil sestanek, ki ga je sklical deželni odbornik DC Brancati in katerega so se udeležili poleg odbornikov goriške pokrajine Špacapana in Ceja tudi podpredsednik iste ustanove Fabbro, goriški župan Scarano in deželni svetovalec DC Pagura.

Na sestanku je bila potrjena potreba po novih stavbah za slovenske šole, zlasti ob dejstvu, da bo zgradba v ul. Alviano slejko prej postala sedež dveh fakultet tržaške univerze.

Odbornik Brancati je obljubil, da bo na deželi napravil vse korake, da bo prišlo do odobritve ustrezne zakona za finansiranje gradnje same, medtem ko je župan Scarano vnovič poudaril potrebo, da Slovenci dobimo svoje nove stavbe ne glede na globalno zaščito Slovencev v Italiji.

Predstavnik SSK dr. Špacapan je vztrajal zlasti na zahtevi, da morajo slovenske šole ostati v dosedanjem stavbi semenišča vse do dokončne dograditve novega šolskega centra. SSK se bo dosledno borila proti vsaki namestitvi slovenskih dijakov po raznih stavba v Gorici.

Dne 8. maja potuje naš odbornik na goriški pokrajini dr. M. Špacapan v Rim na sestanek z odgovornimi organi na ministrstvu za šolstvo. Govora bo predvsem o bodočnosti slovenske sekcije na zavodu ITI Galilei, zlasti glede na dokončno usmeritev za zadnje triletje.

Sindikat slovenske šole je zavzel jasno stališče, ki ga je podprla tudi goriška pokrajina, in sicer, da se za naš zavod vztraja pri zahtevi po usmeritvi čiste informatike, ki je sicer industrijskega značaja, a vendar najbolj odgovarja zahtevam naše šole.

Goriški šolski skrbnik ni posebno navdušeno podprt to zahtevo, pač pa je precej »pilotovsko« v svojem odgovoru zapisal, da sicer odobrava predlog ministrstva (slednje je sugeriralo nekako spremenjeno smer, ki predvideva elemente informatike v pouku elektronike, elektrotehnike in telekomunikacij z imenom AMBRA Z), da pa je treba upoštevati tudi zahteve slovenske manjšine, zlasti njenega glasnika za šolske zadeve (SSK).

Sestanek v Rimu, na katerem bo prisoten tudi poslanec Rebulla, bo služil predvsem tako, da razjasni, kako bo z dejanskim usmeritvijo za našo šolo, to se pravi, kakšno težo bo ministrstvo v Rimu dalo zahtevi slovenskih šolskih delavev.

Praznik prijateljstva v župniji sv. Pija X. v Gorici

Kakor druga leta je tudi letos don Natale Bellino, župnik pri cerkvi sv. Pija X. pri pevskem mostu v Gorici posvetil eno nedeljo prijateljskemu srečanju italijanskih, furlanskih in slovenskih vernikov, ki živijo v njegovi župniji.

Slovesnost je bila v nedeljo 4. maja. Vse je poteklo v najlepšem vzdružju. Maša je bila v glavnem slovenska, pridiga pa v italijanskem jeziku. G. Mirko Rijavec je z ozirom na zgodovinsko srečanje, ki ga je papež Janez Pavel II. imel z judovsko skupnostjo v Rimu opozoril na nauke, ki iz tega srečanja izhajajo za vse skupnosti, ki v eni ali drugi obliki živijo v nesporazumu, v sporu ali celo sovraštvo. Med temi nauki so za naše razmere važni zlasti trije:

1. Da nesporazumi ali celo sovraštva nimaio ne zgodovinske ne sploh utemeljene pametne podlage. So čist sad predsodkov, ki jih umetno ustvarjajo nekrščanske pretirano nacionalistične ideologije.

2. Naj bodo nesporazumi še tako stari in ukoreninjeni, se dajo odpraviti, če je

SKPD »F. B. Sedej« - Števerjan se je po lanskem uspehu tudi letos odločilo prirediti

II. BRIŠKI PRAZNIK

Potekal bo »Med Borovci« ter bo trajal šest večerov in sicer:

Petak 16. maja: tekmovanje v briškoli (1. nagrada dva prašička).

Sobota 17. maja: vesela družabnost ob ansamblu »Anna e gli allegri Folck«.

Nedelja 18. maja: prosta zabava ob zvokih ansambla »Taims«.

Petak 23. maja: tekmovanje v briškoli z bogato nagrado.

Sobota 24. maja: prosta zabava ob ansamblu »Anna e gli allegri Folck«.

Nedelja 25. maja: vesela družabnost ob poskočni glasbi ansambla Franca Mikliča.

Vse dneve bo deloval dobro založen buffet s specialitetami na žaru in okusno briško kapljico.

5. DEŽELNI KONGRES SLOVENSKE SKUPNOSTI

Gorica - 10. maja 1986 - Deželni Avditorij

10.30 so na programu statutarne spremembe

16.00 odprtje kongresa, pozdravi delegacij in gostov, poodelitev odlik, politična poročila, razprava in volitve. Sodeluje moški zbor »Mirko Filej« iz Gorce.

Šport

Pokrajinsko prvenstvo C.S.I. v mini odbojkji

Mlade odbojkarice SZ Soča so se na pokrajinskem prvenstvu C.S.I. v mini odbojkji odlično odrezale. Soča A je osvojila prvo mesto v skupini A, Soča B pa je dosegla isti rezultat v skupini B. Poleg SZ Soča sta se od slovenskih ekip udeležili prvenstva še Dom in Olympia.

Uspešni so tudi fantje, ki nastopajo za Soča-Sobema v prvenstvu Under 14. Po dveh tekmah so še nepremagani, saj so bili obakrat uspešni s čistim 3:0. V tem prvenstvu nastopajo še Val, Libertas Krmin in Acli Ronke.

DAROVI

Za Katol. glas: Maks Šah 22.000; Rada in Dani Fučka 50.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: družina Simon Komjanc ob deseti obletnici smrti Jožice Lasič 10.000 in v spomin Alenke Černic 100.000; A.A.I. Komjanc v spomin Fanice Komjanc 100.000; Č. M., Rupa 100.000 lir.

Za ljudski radio: Pepca Srebrnič ob smrti Alenke Černic 50.000; ga. Trošt 10.000; P. L. 50.000 lir.

Za slovensko dobrodelno društvo: Edvard Gruden v spomin na prijatelja Anakleta Grudna 20.000 lir.

V.J.D. Gorica: za Katoliški dom, za Parštrčka in za Katol. glas po 100.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti ljubljenega sina Mirota Corsi daruje mama za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000 lir.

V spomin nepozabne sestre: N. N. za misjonarja Štanta 30.000, za Našo pot 20.000, za Sv. goro 20.000, za slovensko duhovnijo 10.000, za Zavod sv. Družine, za Tretji red in za Marijino družbo po 10.000 lir.

V spomin ljubljene Alenke: Tomek za novo telovadnico 30.000 in za goriške skavte 20.000; Marija Hlede za števerjanske skavte 50.000 in Antonija Hlede, Bajt 40.000; Remigij Ciglič 22.000; števerjanski cerkveni zbor za cerkev v Števerjanu 150.000 in za števerjansko skavtsko skupino 15.000 lir.

Ob 10. obletnici smrti hčerke Jožice daruje družina Emila Lasiča za cerkev v Vrtojbi 100.000 in za Katol. glas 30.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: prijatelj iz Gorice 50.000 lir.

N. N. Vrh ob življenjskem jubileju: za Katol. glas 10.000 in za lačne po svetu 10.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Caharija 30.000, Slavec 10.000, G. J. 10.000, družina Zeriali ob smrti M. Tommasi 40.000; Ana in Vera Caharija v spomin na pok. Kornelijo Pertot 20.000; za novi zvon: Kakej 50.000, Martnello 50.000, Pertot 10.000 lir.

Za sklad Mitja Čuk: Mirka in Andrej Saksida ob deseti obletnici smrti Jožice Lasič Čefarin 30.000; Cvetka in Tonči Komac namesto cvetja na grob Sonje Škerk 30.000; Neva in Mauro v spomin na Alenko Černic 30.000 lir.

Za cerkev v Opčinah: N. N. 200.000; druž. Hrovatin 50.000 in 15.000; Marija in Vojka Vidau 50.000; Max Martinz 50.000; N. N. 50.000; Mihaela Gullini 50.000; Ivanka Malalan 50.000; N. N. v spomin svojih dragih pokojnih 30.000; Milka Daneu 20.000; Karla Sosič 20.000; Erminija Daneu-Kalc 10.000; za popravilo orgel: N. N. 50.000 in CPZ Opčine 32.000 lir.

N. N. Opčine v spomin svojih dragih rajnih: za Sv. goro 100.000, za semenišče v Vipavi 100.000, za misjonarja I. Štanta CM 50.000, v čast Materi božji v Logu pri Vipavi s prošnjo za zdravje 50.000, za Katoliški glas 20.000, za misjonarja p. Kosa 50.000, za Skupnost Družina Opčine 50.000, za lačne otroke po svetu 50.000 lir.

Za cerkveni zbor Sv. Jernej - Opčine: Francka Peršič 50.000; Dorica Škerlavaj v spomin na Pepija Miliča in Klavdija Bratetiča 30.000; druž. Petaros v spomin na Albina Kotterle 20.000 lir.

Za kapelo pri Domu: Mery Cheber, Ricmanje 10.000; Svetka Volk, Trst v spomin na pok. moža Ferdinanda 20.000; Elvira, Marija in Marko Udovič, Trst 5.000; Marija Ferluga, Trst 5.000; Marija Markuža, Trst 5.000; N. N., Trst 20.000 lir.

Za popravila cerkve v Ricmanjih: druž. Tosi, Ricmanje 1.000.000; Marta Komar, Ricmanje 20.000; Zofka Žuljan 10.000; Maričela Vatovec, Ricmanje 50.000 lir.

Radio Trst A

Spored od 11. do 17. maja 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 J. Povše: »Zgodilo se je med zvezdami«. Radijska igra za otroke. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nedški zvon. 14.40 S. Lem-M. Uršič: »Magellanov oblak«. 1. del. 17.00 Sportne novice. 19.00 Košarka Jadran-Kidland Padova.

Ponedeljek: 8.10 Londonski memorandum. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Primorska poje. 14.10 Iz šolskega sveta. 15.00 Glasbene pravilice. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Šiškovič in pianist Lazko. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nedški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Potovanje v Južno Ameriko. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Šiškovič in pianist Lazko. 18.00 Francič: »Grajski«. Radijska igra.

Sreda: 8.10 Gledališki glasovi. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Primorska poje: ženski zbor Ivan Grbec iz Škednja in mešani zbor Hrast iz Dobroča. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Čarobni globus. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Flavtist C. Kobal in harfistka Jasna Merlak. 18.00 Pravljična na Slovenskem.

Cetrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Slovenka popevka. 14.10 Ne prezrimo. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladinski pevski festival v Celju. 18.00 Londonski memorandum.

Petak: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni operni spored. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert RAI v Turinu. 14.10 Sociološki pogledi. 15.00 Otroški kotiček: Kaj je na koncu sveta? 16.00 Zgodovina je vedno že svoja lastna zgodba. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Revija glasbenih šol Primorske v Sv. Križu. 18.00 S. Lem-M. Uršič: »Magellanov oblak«, 2. del.

DAROVI
Za dekliški zbor Slovenski šopek: učiteljice na OS Fran Venturini v Boljuncu 35.000, za OŠ Fr. Venturini 35.000, N. N. za otroški zbor Slovenski šopek 50.000 lir.

Za misijone: Jože Fabijan 100.000 lir.

Za lačne po svetu: Alojzija Hrovatin, Opčine 20.000 lir.

OGLASI
Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osumrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše predrage

Sonje Kozman por. Škerk

se prav lepo zahvaljujemo vsem, ki so na katerikoli način sočustvovali z nami. Posebna zahvala msgr. Močniku za pogrebno mašo in njegove tople besede, cerkvenemu pevskemu zboru in vsem darovalcem cvetja.

Svoji in sorodniki

Gorica Ljubljana-Trst, 2. maja 1986

<img alt="Advertisement for Palace Hotel in Gorizia, Italy. It shows a large, ornate building with a prominent balcony and a sign that reads 'PALACE HOTEL'. Below the image, text provides contact information: 'Vaš Hotel', address '34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63', and